USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.,** proti žalované: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní třída 16, Praha 1, zastoupena JUDr. Janem Sykou, advokátem, se sídlem Školská 12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 228/2007 - 238 ze dne 16. 2. 2011,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu ze dne 16. 2. 2010, č. j. 10 Ca 228/2007 - 122. O nákladech řízení rozhodl městský soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení městského soudu bylo stěžovateli doručeno zákonnou fikcí dne 3. 3. 2011. Písemnost byla stěžovateli doručována do vlastních rukou na adresu uvedenou pro doručování: N. O. 2445/27, P. 10. Adresát písemnosti nebyl zastižen, a proto doručující orgán písemnost dne 21. 2. 2011 uložil a adresátu zanechal písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Podle ust. § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o doruční nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky. V daném případě posledním dnem lhůty byl den 3. 3. 2011; tímto dnem byla písemnost doručena a usnesení městského soudu nabylo právní moci. Jak vyplývá z poštovní relace, písemnost byla vhozena do domovní schránky dne 4. 3. 2011 ve smyslu ust. § 49 odst. 4 o. s. ř. Lhůta k podání kasační stížnosti ve smyslu řádného poučení začala běžet ode dne 4. 3. 2011 a uplynula dnem 17. 3.

2011. Podání stěžovatele ve věci kasační stížnosti ze dne 14. 3. 2011, bylo podáno osobně u Městského soudu v Praze 18. 3. 2011. Následně městský soud předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s."), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

K tomu se dodává následující: stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. V daném případě bylo stěžovateli usnesení městského soudu doručeno ve čtvrtek dne 3. 3.2011, posledním dnem k podání kasační stížnosti byl tedy čtvrtek 17. 3. 2011. Stěžovatel však kasační stížnost podal osobně u městského soudu dne 18. 3. 2011. Podle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Žádný z těchto případů úlev při zachování lhůty však neodpovídá situaci stěžovatele.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené usnesení bylo doručeno dne 3. 3. 2011. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy skončila dne 17. 3. 2011. Stěžovatel tudíž kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty. K tomu je nutno konstatovat, že napadené rozhodnutí městského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místu, kde je třeba kasační stížnost podat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované procesualistické doktríně i judikatuře.

Nad rámec odůvodnění k námitce stěžovatele, že v době vhození předmětného usnesení napadeného kasační stížností do domovní schránky byl v zahraničí, Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel neuplatnil ve smyslu platné právní úpravy podle § 50d odst. 1 o. s. ř. návrh, aby odesílající soud rozhodl, že doručení je neúčinné. Podle

citovaného ustanovení je návrh třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se s doručovanou písemností účastník seznámil nebo mohl seznámit. V daném případě pokud by se stěžovatel s usnesením seznámil až v den podání kasační stížnosti, tedy dne 18. 3. 2011, uplynula zákonem stanovená lhůta pro takové podání marně dnem 4. 4. 2011.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu